

LECTURA

ZORII NOI

COTIDIAN INDEPENDENT AL VAII JIULUI

ANUL II, NR. 299

MARTI, 5 FEBRUARIE 1991

4 PAGINI - 2 LEI

CICERO

Maxima zilei

„Nu știu dacă, după cum se spune, boul pentru a alerga, boul pentru a ara, tot astfel și omul s-a născut, după Aristotel, pentru a înțelege și acționa și astfel el este un fel de zeu muritor”.

Încetul cu încetul, se face oțetul

PASUL CEL MARE

Citã apă murdarã curge pe Jiu, atãta cernealã s-a consumat tot lamentându-ne cã Europa și-a ferecat porțile pentru noi. Și iatã cã dl. Petre Roman a venit cu vestea ceã bunã. Un pas mic pentru domnia sa, un pas mare pentru Romãnia. Tãra noastrã atit de mult încercatã de istorie a primit statutul de invitat special la comunitatea europeanã. Drumul a fost lung și greu, vecinii și „prieteni” s-au ostenit sã ne punã piedici cu toptanul. Timp de cãteva ore, tinãrul, chipesul și eruditul nostru prim ministru a fost supus unui tir de

Întrebãri mai dibãi decit în Golf. Unele erau perfect argumentate, altele se vedeã de la o postã cã aveau o oarecare tendințã. Premierul român s-a descurcat de minune, impresionând plãcut asistențã cu puternice atuuri: jovialitatea, sinceritatea dezarmantã și, nu în ultimul rind, calitãțile sale de poliglot. Domnia sa a rãspuns întrebãrilor, alternativ, în trei limbi de circulație: franceza, engleza și spaniola. Ceea ce, în diplomație, nu este la îndemina oricui. Ne-am amintit cum rãposatului dictator i s-a scris pe dosul cravatei o formulã de salut și, cînd a fost momentul s-o adreseze, acesta a rostit scurt: „Poliester”...

Dincolo de anecdoticã, pasul pe care l-am fãcut poate fi considerat o mare realizare. Sa nu ne grãbim însã cu aprecierile. E

greu, vedem fiecare cît e de greu. E frig, cu mîncarea nu se stã deloc pe roze, benzina nu e, conștiințele se spalã greu, cunoștințele se capãtã și mai greu. Întrebat dacã acordarea statutului de invitat ar fi avut loc acum doi ani și ar fi însemnat o greșealã, premierul român a rãspuns afirmativ dar, în același timp, a exclamat: „Doamne, dar și acum dacã ne acordatãi statutul, dumneavoastrã decideți dacã e o greșealã sau nu”, ceea ce a încintat asistențã. Oricum, doar poporul român va decide dacã s-a greșit sau nu. Prin munca sa, prin deschiderea sa spre valorile democrației, prin eradicarea tãrelor care ne mai bîntuie.

Deci, Europa și-a deschis porțile. Știm noi sau nu știm sã beneficiem de această deschidere? Vom dovedi lumii cã sintem ceea ce sintem prin noi înșine, ei nu prin mila altora? Timpul va hotãrî. Fiecãr încetul cu încetul se face oțetul...

Mireea BUJORESCU

Cu gîndul la vara care va veni...

Vãzute și auzite

Zece vagoane... înghețate

În ultimele zile, termocentrala de la Paroșeni nu a putut funcționa la capacitate, pentru cã cele 10 vagoane cu cãrbuni erau înghețate beton din cauza frigului. Joi termometrul a coborît la 20 grade sub zero, iar vineri dimineața au fost minus 25 de grade. În aceste condiții s-a apelat la alte mijloace. S-au trimis mașini pentru a aduce direct cãrbune de la Coroești, pentru ca cele

trei cazane și douã turbine sã poatã intra în funcțiune. Se cautã altã soluție cu aprovizionarea cu cãrbune și ea trebuie sã se gãseascã, pentru cã, așa cum foamea te face cel mai bun bucãtar, așa și frigul te poate face cel mai mare inventator. Noi nu așteptãm soluții, ci cãldurã!

Dorel NEAMȚU

Hoții-hoții

Saptãmîna trecutã, hoții au încercat sã spargã policlinica și școala nr. 1 Petrila. În ultimul timp, această școalã a mai fost spartã de douã ori. Desigur presupunerii sînt destule, cum cã ei ar fi unii dintre elevii acestei școli, neîncadrați în muncã, sau cã ar fi o bandã din altã parte. Dar oricum, cunosc meserie. Și dacã nu au reușit sã pãtrundã în nici una din instituțiile amintite, au intrat totuși în atelierul școlii. Aici au rãvãșit toate sculele, n-au prea avut ce lua, dar au umblat la instalația electricã punînd lîțã și alte simulițe care te trimit direct... la pãmînt. Iatã cã hoții sînt și... criminali. Dacã nu era atent, dl. Emil Kreiter, directorul școlii, acolo în atelier se putea întimpla o nenorocire. Pentru cã la plecare hoții au pus lacãtul din nou pe ușã ca și cum nu s-ar fi întimplat nimic. Și dacã hoții cunosc meserie, știm sigur cã și polițistul Românãu cunoaște meserie.

Dorel NEAMȚU

Prinși cu sîrma-n mașinã

În dupã amiaza zilei de 30 ianuarie, poliția din Vulcan a fost alertatã: la uzina de echipament hidraulic din localitate douã persoane au pus la cale ceva necurat. Deindatã, la fața locului s-a deplasat o echipã formatã din lt. Constantin Stegãrescu, sg. maj. Marius Cîndea și sg. maj.

Tudor Maftci. Au ajuns la timp și au putut intercepta autoturismul ARO 10 cu numãrul de înmatriculare 2 GJ 825, în care B.I. și N.I. au încãrcat 325 kg de sîrmã galvanizatã, sustrãsa din uzinã. Valoarea încãrcãturii: 8.200 lei. Poliția efectueazã în continuare cercetãri. (G.O.).

A p e l

Sunã telefonul mai deosebit ca pînã acum. De pe coridor alerg și rãspund. Alo, alo!... La capãtul firului o voce care plînge. Îl aștept sã se linișteascã dar dialogul se poartã totuși cu lacrimi și durere.

Dl. Alexandru Chelaru, invalid de rãzboi, de 6 ani pe patul suferinței — ambele picioare sînt retezate — așteaptã ca vecinii sã-i aducã cîte ceva de la alimentãrã, dar aici e imposibil de a justifica, în fața cãzilor, cu legitimația care i-ar conferi dreptul de ajutor și înțelegere și de nenumãrate ori în afarã de pline doamna care-l ajutã se întoarce cu mîna goalã. Dl. primar, dl. director, d-nã șefã, Dumnezeule, faceți ceva, un colț și pentru noi în magazin. Pe baza legitimației sã putem cumpãra, sã nu mai supãrãm pe nimeni și sã fim priviți cu înțelegere. Cît vom mai trãi... (D.N.).

Ai bon de la director ?

Mã întilnesc zilele trecute cu un prieten, șef de sector la o minã. Discutam de una, de alta. La un moment dat îi zic ce știu de niște utilaje, de la el din sector, care stau defecte de cãtiva ani. Am aflat cîte ceva despre ele de la oameni. Dacã îmi mai da și el niște relații suplimentare, am sã scriu ceva mai pe larg. „Ai bon de la director?”, mã întrebã amicul. „Ce bon?”, „Pãi, cã poți sã scrii”. Și așa aflu cã, mai nou, gazetarii, pentru a fi în regulã, trebuie sã meargã mai intii la dl. director, sã obținã dezlegare. Spui cu cine vrei sã discuți, iei bonurile, le imparți respectivilor și apoi afli (dacã) ce te intereseazã. „Și de ce e chestia asta?”, am întrebat curios. Rãspunsul m-a amuzat: ceva în legãturã cu tehnologia aplicatã, cã vin fel de fel de persoane care se intereseazã de toate cele, cum muncim, cum merge planul, cum e aia, cum e aialaltã. Mai ales dacã persoanele sînt strãini, nemți, japonezi, francezi, interesați sã ne fure tehnologia și s-o aplice pentru a ajunge, și ei, la rezultate superioare în toate domeniile, la cifrele astronomice raportate la congrese și plenary. În ce mã privește, cred altceva: de cînd presa e presã slobodã, și-a luat „prostul” obicei de a discuta mai mult cu oamenii de rind. Asta deranjeazã pe unii. Și atunci a venit ideea salvatoare. Ziariștii sã treacã mai intii pe la conducere. Sã fie cercetați cu ce gînduri au venit. Și, în funcție de rezultatul textului, capãtã sau nu bonurile. Chestie originalã. Cã la noi la nimeni!

Gheorghe OLTEANU

Spațiile de locuit: o vacã pe care mulți vor s-o mulgã, dar nimeni n-o hrãnește

De douã luni, construcția de locuințe s-a oprit. Pe șantierele noilor blocuri e... liniște și pace. Constructorii înt șomeri „parțiali”. Între timp, spațiile de locuit constituie o mare bãtaie de cap. Primãriile sînt asaltate de zeci și sute de cereri de locuințe. În aceeași situație se aflã și sindicatele din exploãtãrile miniere. Se constatã totuși, deșul de numeroase cazuri de ocupare abuzivã de locuințe. Numai la primãria din Petroșani se aflã pe rol nu mai puțin de 26 de cazuri. Pau, dacã nu s-au mai construit

de douã luni noi apartamente, de unde atitea cazuri de ocupare abuzivã? Adevãrul este cã vechile structuri de evidențã și

Trist, dar adevãrat

gospodãrire a fondului locativ continuã sã-și arate consecințele nefaste. Apartamentele sînt repartizate, în principal, unitãților economice. Dar evidențã și gospodãrirea lor revine EGCL-urilor, care, de fapt, prin intermediul asociațiilor de locatari se

limitau la incalzirea chîmilor și taxelor de întreținere. De curînd, IGCL Petroșani s-a dezmembrat, în locul acestei întreprinderi s-au înființat regii autonome. Dar problemele de fond ale... fondului de locuințe rãmîn. Dacã un om pleacã, din diferite motive, de la unitatea în care lucreazã și își pãrãsește apartamentul, acesta rãmîne, practic, de izbeliște. Sistemul greu și ineficient, de livrare a „gratuitãților” de la

Viorel STRAUT

(Continuare în pag. a 2-a)

